

Helle Degn (S):

Efter at have oplevet dette spil på midtbanen tror jeg, vi skal fortsætte en mere seriøs del af denne her debat.

Ethvert forældrepar, som har et barn i folkeskolen, ønsker at kunne følge med i barnets udviklings- og læreproces, hvordan det skrider frem, om det går godt, om det går, som det skal. Enhver elev har også ret til løbende vurdering af udbyttet af læreprocessen. Det er vores udgangspunkt, når vi diskuterer indholdet i folkeskolen.

Det karakter- og prøvesystem, som skolen betjener sig af i dag, er efter vores opfattelse en smule gammeldags i forhold til den glæde, elever, forældre og lærere kunne have af en løbende evaluering – en vurdering og evaluering, som var en del af indlæringsprocessen, hvor både den enkelte elev får en realistisk selvforståelse af læreprocessen og eget udbytte heraf, og hvor læreren får et realistisk billede af hensigtsmæssigheden af den anvendte pædagogik, resultatet og udbyttet af undervisningen. Det ser vi gerne bliver udviklet.

Derudover ser vi det som en løbende udviklings- og efteruddannelsesproces af lærerkraften, hvilket vi også synes i sig selv er attraktivt. Gennem sådanne løbende evalueringer skal den enkelte kunne vurdere sig selv og udbyttet af undervisningen både på det faglige og på det personlige plan.

Socialdemokratiet ønsker folkeskolens karakter-, prøve- og eksamenssystem ændret i retning af løbende evalueringer. Det har brugerne, eleverne og forældrene og lærerne krav på.

Socialdemokratiet ønsker det gammelkendte system reduceret mest muligt, hvilket vi har kæmpet for i hele dette århundrede, og hvilket vi vil kæmpe for de sidste otte år før det næste årtusindskifte.

I modsætning til CD og Venstre mener vi ikke, at hvis vi blot får lidt mere af det samme, altså prøver på to niveauer og på to årgange, så har vi svaret på 1990'ernes udfordring. Den unge kan måske have brug for en dokumentation for at have fået det forventede udbytte i forhold til folkeskolens mål og derfor mulighed for at aflægge én folkeskolens afsluttende prøve efter enten 9. eller 10. klasse, men vi tillægger den gennem årene løbende evaluering på personlig og faglig modning den afgørende

betydning. Derfor er udfordringen at udvikle nogle for eleven brugbare evalueringsredskaber og ikke blot, at Folketinget forfalder til at skruetiden baglæns og genindføre de gammel-dags måle- og sorteringsmekanismer.

Socialdemokratiet må tage afstand fra ministerens indledende, lidt nedladende og parti-egoistiske bemærkninger om 1975-loven og dens indretning. At 1975-loven skulle føre til den slutning om behovet for, at de gammelkendte prøver skal udvikles yderligere, er efter vores opfattelse helt galt og en ren gammelpartiideologi fra 1970'erne.

Moderne evalueringsmetoder, som vinder indpas overalt i samfundet i øvrigt – hvad enten man er under andre uddannelsesformer, på kursus eller sågar på rejse med et rejsebureau eller man er på arbejdsmarkedet i øvrigt, betjener man sig faktisk af løbende evaluering – skal selvfølgelig også gælde i folkeskolen for vores børn, som gerne vil tjekke, om de har regnet rigtigt på computeren, om de forstod instruksen, om de fik udbytte af undervisningen, og om de er i god udvikling.

CD opererer også med tanken om de gamle prøver i flere fag. Vi ser gerne, at flere af fagene får indbygget løbende evaluering i deres undervisningsprogrammer.

Afslutningsvis skal jeg således på Socialdemokratiets vegne beklage, at CD har forsøgt at score et par billige politiske point ved blot at trække denne ene del af folkeskolens fornyelsesdebat ud af sin sammenhæng.

Når den samlede tilbagemelding fra folkeskolens forsøgs- og udviklingsprogram foreligger, vil dette danne grundlag for overvejelser om, hvordan vi griber en indholdsreform an, som ikke kun baseres på de ministerielle monologer, der har præget 1980'ernes skole- og uddannelsespolitik uden et fremadrettet perspektiv, men som alene har koncentreret sig om at bekæmpe ideologiske vindmøller eller fordomme fra 1970'erne og 1980'erne.

Nu har også folkeskolen brug for koncentration af energier om en indholdsreform for år 2000, som er funderet i bruger-/aftagerønsker og erfaringer og ikke kun i den opfejning, et dygtigt embedsapparat kan lave efter en ideologisk bannerfører.

Socialdemokratiet vil gerne samarbejde med de partier, som vil en fornyelse af karakter- og prøvesystemet. Derfor skal jeg på vegne af So-